

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.308 van 13 november 2003
in de zaak A. 138.571/XII-3893.**

In zake : Marie-Jeanne DESCHEPPER,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. Staelens,
kantoor houdende te Brugge,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1

tegen :

de HOGESCHOOL WEST-VLAANDEREN,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. Bral,
kantoor houdende te Gent,
Henleykaai 3 R.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marie-Jeanne Deschepper op 1 juli 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “de beslissing dd. 12 mei 2003, genomen bij hoogdringendheid door het Bestuurscollege van de Hogeschool West-Vlaanderen, waarbij besloten werd :

1. Dat verzoekster onvoldoende nuttige beroepservaring heeft in de zin van art. 99 van het Hogeschooldecreet om in aanmerking te komen voor de overgangsbepalingen van art. 318 van het Hogeschooldecreet
2. Dat mevrouw Annick Lambrecht en de heer Stefaan Debosschere worden aangesteld in een tijdelijke betrekking als lector aan de Hogeschool West-Vlaanderen van 1 september 1995 tot 31 december 1995”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
R. Van Der Gucht;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 oktober 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. Staelens, die verschijnt voor verzoekster en van advocaat E. Bral, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat voor een weergave van de gegevens van de zaak vooreerst mag worden verwezen naar het arrest nr. 114.774, Deschepper, van 21 januari 2003; dat bij dit arrest vernietigd worden :

- de beslissing van 6 september 1995 van de raad van bestuur van de autonome hogeschool West-Vlaanderen waarbij Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere worden aangesteld in een tijdelijke betrekking van 1 september 1995 tot 31 december 1995 en de daaruit blijkende weigering om Marie-Jeanne Deschepper die tijdelijke aanstelling te verlenen;
- de weigering van de autonome hogeschool West-Vlaanderen om Marie-Jeanne Deschepper aan te stellen met ingang van 1 januari 1996 omdat zij op 1 oktober 1995 niet in dienst was van de hogeschool of haar rechtsvoorganger;

Overwegende dat het bestuurscollege van de hogeschool West-Vlaanderen op 12 mei 2003 bij hoogdringendheid besluit dat verzoekster onvoldoende nuttige beroepservaring heeft, in de zin van artikel 99 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna het hogescholendecreet), om in aanmerking te komen voor de overgangsbepalingen van artikel 318 van het hogescholendecreet en dat Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere worden aangesteld in een tijdelijke betrekking als lector aan de hogeschool, van 1 september 1995 tot 31 december 1995; dat aan die beslissing de volgende motivering wordt gegeven :

“A. Uit de overwegingen van de Raad van State, blijkt dat deze van oordeel is dat het hogeschoolbestuur zich te rechter tijd niet heeft uitgesproken over de nuttige beroepservaring van Marie-Jeanne Deschepper, en bijgevolg over het van toepassing zijn van de overgangsbepalingen, zoals voorzien in artikel 318 van het Decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap,

1. Krachtens artikel 99 van het Decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna hogescholendecreet), is de nuttige beroepservaring, de ervaring verworven door de uitoefening van een ambacht, beroep of artistieke bedrijvigheid. Tenzij uitdrukkelijk anders bepaald, komen voor de nuttige beroepservaring zowel diensten gepresteerd binnen als buiten het onderwijs in aanmerking, voor zover zij onderworpen waren aan het stelsel van de sociale zekerheid. Het hogeschoolbestuur beoordeelt de nuttige beroepservaring rekening houdend met het ambt, aan de hand van door het personeelslid verstrekt bewijsmateriaal.
2. Artikel 318, 2° van het hogescholendecreet voorziet dat overgangsbepalingen worden toegekend aan de tijdelijke personeelsleden van één van de instellingen, die betrokken waren bij de vorming van de hogeschool, die op 30 juni 1995 in dienst zijn als titularis van een ambt van de categorie bestuurs- en onderwijzend personeel en als dusdanig door de Vlaamse Gemeenschap bezoldigd worden, op voorwaarde dat zij op 15 januari 1994 :
 - (a) in dienst waren in één van de instellingen die betrokken zijn bij de vorming van de hogeschool en sindsdien ononderbroken in dienst zijn gebleven in één van de instellingen,
en
 - (b)- ofwel een dienstanciënniteit telden van zes jaar, verworven in het hoger onderwijs, bij het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek of bij andere door de Vlaamse regering erkende instellingen voor wetenschappelijk onderzoek;
 - ofwel een dienstanciënniteit telden van drie jaar, verworven in het pedagogisch hoger onderwijs buiten de universiteit, en bovendien gedurende ten minste drie jaar een ambt met volledige opdracht in de categorie van het bestuurs en onderwijzend personeel uitgeoefend hebben in het secundair onderwijs, en er vastbenoemd zijn geweest;
 - ofwel tien jaar nuttige beroepservaring telden. Deze personeelsleden dienen daarenboven een dienstanciënniteit van drie jaar te hebben verworven in het hoger onderwijs, bij het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek of bij andere door de Vlaamse regering erkende instellingen voor wetenschappelijk onderzoek. Deze dienstanciënniteit van drie jaar komt niet in aanmerking voor de berekening van de duur van de nuttige beroepservaring;
 - ofwel bij hun aanstelling in het hoger onderwijs buiten de universiteit met volledig leerplan toepassing verkregen hebben van artikel 90, §1 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs.

Marie-Jeanne Deschepper was op 30 juni 1995, in dienst in één van de instellingen, die betrokken waren bij de vorming van de Autonome Hogeschool West-Vlaanderen. Zij was titularis van een ambt van de categorie onderwijzend personeel en als dusdanig door de Vlaamse Gemeenschap bezoldigd. Zij had een dienstanciënniteit verworven van drie jaar in het hoger onderwijs. Bijgevolg dient enkel te worden nagegaan of zij 10 jaar nuttige beroepservaring kan bewijzen.

3. De beroepsloopbaan van Marie-Jeanne Deschepper.

Marie-Jeanne Deschepper, geboren te Bredene op 27 juli 1943, behaalde haar diploma als regentes op 15 juni 1963. Zij studeerde af aan de Technische Handelsnormaalschool, afdeling handel (HTI Brugge).

In de periode 20 augustus 1963 tot 16 september 1984 leverde zij prestaties buiten het onderwijs, die onderworpen waren aan het stelsel van de sociale zekerheid. Uit de door betrokkene voorgelegde stukken blijkt dat zij:

3.1. van 20 augustus 1963 tot 29 februari 1964 was tewerkgesteld, als bediende bij de NV Oswald Debruycker. Er is geen uitleg over haar concrete taakinvulling.

3.2. van 1 juni 1967 tot 31 januari 1969 als bediende was tewerkgesteld in de afdeling studieonderzoek bij Studex. Er is geen uitleg over haar concrete taakinvulling.

3.3. van 1 maart 1964 tot 31 mei 1967 en opnieuw vanaf 1 februari 1969 tot 28 juni 1980 was tewerkgesteld bij het West-Vlaams Economisch Studiebureau (W.E.S.). In die periode werkte zij gedurende 17 maanden, tezelfdertijd 50 % voor het W.E.S. en 50 % voor de West-Vlaamse Economische Raad (W.E.R.). Vanaf 1 juni 1977 tot het einde van de tewerkstelling aldaar, werkte zij slechts deeltijds 50 %. Zij was tewerkgesteld als bediende, in de afdeling(en) toeristisch onderzoek studieonderzoek en algemeen secretariaat.

3.4. van 15 juni 1981 tot 30 november 1981 tewerkgesteld was als administratief bediende bij de vzw Sociaal Hulpbetoon, te Kortrijk. Er is geen uitleg over haar concrete taakinvulling.

3.5. Van 1 december 1981 tot 16 september 1984 tewerkgesteld was als opsteller in de afdeling Stadskas van de Stad Brugge.

Zij behaalde haar diploma van licentiaat in de handels- en financiële wetenschappen op 25 juli 1984. Zij behaalde haar aggregaat HSO op 06/07/85.

3.6. Van 17 september 1984 tot 30 juni 1986 was zij deeltijds tewerkgesteld aan het Koninklijk Atheneum te Brugge. Vanaf 1 oktober 1986 tot 31 augustus 1992 was zij voltijds tewerkgesteld aan het Koninklijk Technisch Atheneum te Brugge, in beide functies als lerares hoger secundair onderwijs.

3.7. Vanaf 1 februari 1985 tot 18 mei 1985 was zij deeltijds tewerkgesteld als lerares hoger onderwijs aan het Hantal te Kortrijk.

3.8. Van 1 september 1992 tot 31 augustus 1995 was zij lerares hoger onderwijs aan het IHOSS te Brugge.

4. Bespreking van de beroepservaring.

Enkel het hogeschoolbestuur is bevoegd om uitspraak te doen i.v.m. het al of niet in aanmerking nemen van nuttige beroepservaring zoals bedoeld in artikel 318 van het hogescholendecreet.

Krachtens artikel 3 van het hogescholendecreet, zijn hogescholen, in het belang van de samenleving, tezelfdertijd werkzaam op het gebied van het hogescholen-onderwijs, de maatschappelijke dienstverlening en eventueel projectmatig wetenschappelijk onderzoek in het kader van een samenwerking met een binnenlandse of buitenlandse universiteit of derden.

Krachtens artikel 10 §2 van hetzelfde decreet zijn de basisopleidingen van 1 cyclus en de overeenkomstige graden gericht op het verwerven van beroepsvaardigheden, gestoeld op wetenschappelijke onderbouwde kennis. In het geheel dragen ze bij tot de algemeen menselijke vorming en zijn ze in het bijzonder gericht op de praktische toepassing van de wetenschappen, het zelfstandig denken en het ontwikkelen van creativiteit en beroepsvaardigheid.

Krachtens zijn decretale opdracht heeft de Hogeschool West-Vlaanderen, voor wat betreft haar 1 cyclusopleidingen, van bij haar oprichting in september 1995 steeds gestreefd naar het aantrekken van competente medewerkers die voldoen aan de volgende profielkenmerken:

- algemeen profiel:

- communicatief, teamgeoriënteerd, creatief, geïnteresseerd in nieuwe onderwijsvormen en internationalisering;

- verantwoordelijkheidsgevoel, organisatietalent en bereidheid tot navorming;
- pedagogisch diploma en/of ervaring inzake onderwijsverstrekking in hogeschoolonderwijs strekt tot aanbeveling;
- algemene functieomschrijving :
 - onderwijsverstrekking, cursusontwikkeling en leerprocesbegeleiding
 - teamgebonden taken en projecten;
 - medewerking in de studiebegeleiding;
 - mogelijke medewerking wetenschappelijke en maatschappelijke dienstverlening

Binnen het studiegebied handelswetenschappen en bedrijfskunde, worden in de Hogeschool West-Vlaanderen de volgende opties/afstudeerrichtingen ingericht: bedrijfsbeheer, accountancy-fiscaliteit, expeditie, distributie en transport, financiën en verzekeringswezen, marketing en rechtspraktijk.

De 1 cyclus-opleidingen zijn er op gericht studenten op te leiden, die na hun afstuderen onmiddellijk inzetbaar zijn in het beroepenveld. De nadruk wordt hierbij gelegd op het verwerven van praktische kennis.

Het criterium nuttige beroepservaring zoals vermeld in artikel 99, dient dan ook te worden geïnterpreteerd als kennis opgedaan door de uitoefening van het beroep in tegenstelling tot kennis opgedaan door studies voor het beroep. De nuttige beroepservaring in de zin van artikel 99 kan dan ook helemaal niet gelijk gesteld worden met nuttige ervaring of nuttige anciënniteit. Deze laatste zijn enkel van belang voor het vaststellen van de geldelijke anciënniteit.

Vooraf wordt opgemerkt dat het hogeschoolbestuur enkel vermag acht te staan op de stukken, die door betrokkene werden voorgelegd. Immers, het is aan de hand van het door het personeelslid verstrekte bewijsmateriaal dat het hogeschoolbestuur de nuttige beroepservaring beoordeelt.

a. Ervaring buiten het onderwijs.

Voor een beoordeling van de beroepservaring is het dan ook belangrijk, dat op grond van deze stukken, de juiste en precieze taakomschrijving kan worden nagegaan en beoordeeld. Welnu, deze stukken vermelden ofwel geen enkele taakomschrijving, ofwel zijn zij eerder summier in de taakomschrijving.

Uit de door betrokkene voorgelegde stukken blijkt dat zij steeds tewerkgesteld was in een functie van (administratieve) bediende (tewerkstelling bij NV Oswald Debruycker, bij Studex, bij vzw Sociaal Hulpbetoon en bij de Stad Brugge). Er is weinig of geen uitleg over haar concrete taakinvulling.

Bij het W.E.S. en de W.E.R. wordt haar taak omschreven als bediende in de afdeling toeristisch onderzoek en algemeen secretariaat en in de afdeling studie-onderzoek, belast met 'verzamelen van het studiemateriaal toeristisch economisch onderzoek; voorbereiding en analyse van het studiewerk; samenstellen, uitwerken en rapporteren van de toeristische index kust en achterland', gedeeltelijk voltijds en gedeeltelijk deeltijds,.

De aangehaalde beroepservaringen beperken zich eerder tot het uitvoerend niveau. Uit de voorgelegde tewerkstellingsattesten kan geenszins worden opgemaakt dat betrokkene werkzaamheden vervulde die zich situeren op een hoog niveau van deskundigheid. Evenmin kan geconcludeerd worden dat belangrijke eindverantwoordelijkheden of leidinggevende vaardigheden intrinsiek deel uitmaakten van haar taken. Meer concreet is haar ervaring in de toeristische diensten niet relevant voor het te begeven ambt, nu het studiegebied handelswetenschappen en bedrijfskunde in het departement Simon Stevin van de Autonome Hogeschool West-Vlaanderen, geen afstudeerrichting toerisme heeft.

Betrokkene had het diploma van regentes, afgestudeerd aan de technische handelsnormaalschool, afdeling handel (HTI Brugge). Redelijkerwijs mag aangenomen worden, dat zij tewerkgesteld was op haar diplomaniveau. Zij was immers (nog) niet universitair geschoold. Op zich reeds is dit een indicatie dat

haar beroepservaring niet relevant is voor het te begeven ambt, namelijk lector in het studiegebied handelswetenschappen en bedrijfskunde. Voor dit ambt geldt als bekwaamheidsbewijs het diploma van de tweede cyclus van het academisch onderwijs, of een diploma van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van academisch niveau.

In functie van de aangehaalde profielkenmerken waaraan personeelsledenlectoren met een onderwijskundige opdracht in het studiegebied handelswetenschappen en bedrijfskunde dienen te voldoen, moet vastgesteld worden dat geen van deze tewerkstellingen, relevant zijn voor het te begeven ambt.

Zij worden ook door het hogeschoolbestuur niet weerhouden als nuttige beroepservaring in de zin van art. 99 van het hogescholendecreet.

b. Ervaring binnen het onderwijs.

Gezien het verschillend onderwijsniveau en de verschillen in opleidingsprogramma/lesopdrachten, worden de onderwijservaringen in het hoger secundair onderwijs voor het te begeven ambt niet erkend, als nuttige beroepservaring voor het hoger onderwijs.

Enkel de prestaties die in het hoger onderwijs geleverd werden, m.n. de prestaties in het Hantal en het IHOSS, worden als nuttige ervaring aangezien in de zin van artikel 99 van het hogeschooldecreet. Maar hierbij dient verwezen naar art. 318, 2°, b, derde lid waar gesteld wordt dat de dienstanciënniteit van drie jaar in de hogeschool, niet in aanmerking komt voor de berekening van de duur van de nuttige beroepservaring.

Slotsom hierbij is dat de betrokkene weliswaar drie jaar dienstanciënniteit in het hoger onderwijs heeft verworven, maar geenszins 10 jaar nuttige beroepservaring telt.

Bijgevolg kan Marie-Jeanne Deschepper geen aanspraak maken op de toepassing van de overgangsbepalingen van artikel 318, 2° van het hogeschooldecreet.

B. Het arrest van de Raad van State vernietigt de aanstellingen in een tijdelijke betrekking van Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere (beslissing van de Raad van Bestuur van de Autonome Hogeschool West-Vlaanderen van 06 september 1995) en de daaruit blijkende weigering om Marie-Jeanne Deschepper die tijdelijke aanstelling te verlenen.

Hierboven is gebleken dat Marie-Jeanne Deschepper niet in aanmerking komt voor de toepassing van de overgangsbepalingen van art 318, 2° van het hogeschooldecreet.

Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere hadden hun kandidatuur gesteld voor een voltijdse betrekking in het studiegebied Handelswetenschappen en Bedrijfskunde. Ook Marie-Jeanne Deschepper had hiervoor haar kandidatuur ingediend.

In het departement Simon Stevin van de Autonome Hogeschool West-Vlaanderen waren er op 1 september 1995 vijf vacatures in het studiegebied Handelswetenschappen en Bedrijfskunde. Hiervoor kandideerden naast de hierboven vermelde personen, nog 14 anderen. Uit het verslag van de selectieprocedure blijkt onder meer dat de meest recente beoordelingsverslagen van de kandidaten vergeleken werden. Annick Lambrecht werd gunstig beoordeeld en Stefaan Debosschere werd als voldoende beoordeeld. Anderzijds bleek het beoordelingsverslag van Marie-Jeanne Deschepper een aantal flagrante ongunstige elementen te bevatten, dit in tegenstelling tot de beoordelingsverslagen van de andere kandidaten. In het besluit van de beoordeling werd gesteld: "Indien zij verder een onderwijstaak in het H.O.K. (hoger onderwijs van het korte type) ambieert zullen ernstige bijsturingen in haar

pedagogische en methodologische werkwijze nodig zijn, evenals een ernstige aanpassing van haar houding tav de studenten".

Op basis van de gegevens van de selectieprocedure werd Marie-Jeanne Deschepper niet voorgedragen voor aanstelling in één van de vacante betrekkingen, maar werden Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere voorgedragen voor een tijdelijke aanstelling voor de periode 01 september 1995 tot 31 december 1995.

C. Uit bovenstaande blijkt dat Marie-Jeanne Deschepper terecht niet werd aangesteld in een tijdelijke betrekking op 1 september 1995. Bijgevolg werd ook terecht geweigerd haar aan te stellen op 1 januari 1996, aangezien zij niet in dienst was van de Autonome Hogeschool West-Vlaanderen”;

Overwegende dat verzoekster in het inleidend verzoekschrift preciseert voormeld besluit te betwisten “expliciet beslissende zoals voorgegeven in het dispositief van het besluit”, maar bovendien “al evenzeer de impliciete weigering om haar aan te stellen van 1 september 1995 tot 31 december 1995 en verder vanaf 1 januari 1996”;

Overwegende dat partijen door het met het onderzoek van de zaak belast lid van het auditoraat werden uitgenodigd “die stukken voor te leggen waaruit onomstotelijk blijkt dat verzoekster al dan niet aan de alhier bedoelde ‘nuttige beroepservaring in functie van het hoger onderwijs’ voldoet” in de zin van het op 17 oktober 1995 door de raad van bestuur aangenomen criterium, waarbij “het onderzoek naar het voldoen aan de terzake geldende criteria enkel een verificatie naar het al dan niet ‘erkend zijn van verzoeksters nuttige beroepservaring in functie van het hoger onderwijs’ en het al dan niet in aanmerking nemen ervan bij het toekennen van de geldelijke anciënniteit, (beide) op 15 januari 1994 [vergt]”;

Overwegende dat verzoekster op 15 januari 1994 in dienst van de verwerende partij was; dat de verwerende partij niettemin geen loonstaten of andere stukken naar voor brengt als antwoord op deze uitnodiging van het auditoraat;

Overwegende dat verzoekster daarentegen een aantal documenten neerlegt welke zij als volgt samenvat :

“Ik bezorg U als mijn stukken :

Stukken 1 A t.e.m. 1 E, de relevante weddefiches van mijn cliënte (in het verleden werden er slechts weddefiches overgemaakt als er zich een wijziging voordeed zodat mijn cliënte niet m.b.t. elke maand over een weddefiche beschikt).

Uit stuk 1 A blijkt dat er in juli 1992 een wedde-anciënniteit van 20 jaar en 6 maand voor de geldelijke anciënniteit werd in rekening gebracht m.b.t. het

secundair onderwijs. Dit concordeert uiteraard met het stuk 17 dat ik in de procedure heb neergelegd.

Uit de verdere weddefiches die betrekking hebben op de prestaties van mijn cliënt in het hoger onderwijs, blijkt dat de geldelijke anciënniteit zonder meer verder in rekening wordt gebracht bij de berekening van de wedde in het hoger onderwijs. U kunt a.d.h.v. deze fiches nagaan dat de anciënniteit zondermeer verder loopt en dat er m.b.t. de prestaties in het hoger onderwijs bij de bepaling van de geldelijk anciënniteit, geen andere werkwijze wordt gevolgd dan m.b.t. de erkenning geldelijke anciënniteit per staties secundair onderwijs.

Ik leg U als stuk 2 de door de vakvereniging COC voorgelegde stukken voor. Van belang daarbij zijn uiteraard de weddeschalen die van toepassing waren op de relevante datum 15 januari 1994.

Zoals uit de weddefiches blijkt, genoot mijn cliënte in het secundair onderwijs van de weddeschaal 501.

De toeslag die werd gegeven omdat mijn cliënte werkte in het hoger onderwijs, is precies het verschil tussen de weddeschaal 501 en 502, rekening houdende met de relevante anciënniteit.

Concreet: op 15 januari 1994 had mijn cliënte dus een anciënniteit van 22 jaar en 1 maand. Overeenkomstig weddeschaal 501 genoot mijn cliënte dus een bruto wedde van 128.871 BEF, zoals ook op de weddefiches vermeld.

In weddeschaal 502 beantwoordt een anciënniteit van meer dan 21 jaar aan een maandwedde van 137.789 BEF. Krachtens een anciënniteit van meer dan 21 jaar ligt de wedde hoger onderwijs met een anciënniteit van meer dan 21 jaar dus 137.789 BEF - 128.871 BEF is 8.918 BEF hoger. Precies dit supplement is mijn cliënte dus uitbetaald.

Als stuk 3 kan ik U aldus ook het schrijven van ACOD onderwijs bezorgen dat de weddeschalen ook heeft onderzocht. Ook deze vakvereniging komt uiteraard tot de conclusie dat de wedde-toeslag ook gebaseerd was op de anciënniteit van 22 jaar en 1 maand.

Mijn cliënte heeft van 1 februari 1985 tot 18 mei 1985 gefungeerd als lesgeefster 7 uur aan het hoger onderwijs, nl. aan de HANTAL KORTRIJK (cfr. het met het verzoekschrift neergelegde stuk 3).

Bij de bepaling van de wedde voor deze 7 uur diende er ook bepaald te worden of mijn cliënte over nuttige beroepservaring werd geacht te beschikken wat het hoger onderwijs betreft. Uiteindelijk werd beslist dat mijn cliënte daaraan wel degelijk voldeed, wat op een gegeven ogenblik tot betaling van een achterstal heeft geleid. Terzake is er navraag gedaan bij het departement. Als mijn stuk 4 bezorg ik U hierbij een nota van het Bestuur Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek aan het Bestuur Beheer Personeel, Beheer Geldelijke Loopbaan, waarbij wel degelijk wordt bevestigd dat mijn cliënte de nuttige beroepservaring heeft opgedaan voor de uitoefening van het ambt van lerares in de afdeling Bedrijfsadministratie categorie Economisch Hoger Onderwijs van het kort type met volledig leerplan.

Daarbij worden precies de ervaringen die door mijn cliënte zijn opgesomd, erkend als nuttige beroepservaring bij het bepalen van de geldelijke anciënniteit.

Ik meen met deze stukken dus te hebben bewezen dat het bezit van een nuttige beroepservaring in functie van het hoger onderwijs bij de bepaling van de geldelijke anciënniteit wel degelijk door het departement werd erkend”;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen

verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel schending aanvoert van de artikelen 99 en 318 van het hogescholendecreet, van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het consistentiebeginsel en het beginsel van de fair-play, voorts van het beginsel “dat elke bestuurshandeling op een materieel motief moet berusten” en van het adagium “patere legem quam ipse fecisti”; dat verzoekster in essentie toelicht dat de bestreden beslissing is voorbij gegaan aan de bij algemeen besluit van de raad van bestuur van 17 oktober 1995 aangenomen criteria voor de beoordeling van de nuttige beroepservaring, dat het hogeschoolbestuur thans niet kan “doen als zou deze algemene regeling [...] niet relevant zijn” en dat zij “voldoet aan de normen van de verwerende partij zelf”;

Overwegende dat de verwerende partij repliceert dat thans een onderzoek en beoordeling van de aanspraken van verzoekster is gebeurd, dat uit het arrest van 21 januari 2003 “duidelijk naar voor is gekomen” dat de door de raad van bestuur vooropgestelde criteria van 17 oktober 1995 “niet meer in aanmerking mogen genomen worden”, dat men zich hoe dan ook dient terug te plaatsen op het ogenblik van de eerste beslissing en niet mag verwijzen naar later opgemaakte criteria; dat het volgens haar ook niet opgaat “om na kennisname van de beslissing te gaan verwijzen naar thans [door verzoekster] voor het eerst overgelegde stukken”;

Overwegende dat verzoekster aanspraak maakt op een aanstelling bij de verwerende partij op grond van artikel 318 van het hogescholendecreet, dat overgangsbepalingen bevat ten gunste van personeelsleden van de instellingen die betrokken waren bij de vorming van de hogescholen waarop het hogescholendecreet toepasselijk is; dat het geschil tussen verzoekster en de verwerende partij enkel de voor de toepassing van die overgangsbepaling vereiste “tien jaar nuttige beroepservaring” betreft; dat niet wordt betwist dat verzoekster voor het overige voldoet aan de andere in dit artikel gestelde voorwaarden vereist om te kunnen genieten van de overgangsbepaling;

Overwegende dat de bij het arrest nr. 114.774 door de Raad van State vernietigde beslissingen van 6 september 1995 door de verwerende partij werden verdedigd door een referentie aan het als volgt door haar raad van bestuur op 17 oktober 1995 vastgelegd criterium :

“Als nuttige beroepservaring, zoals bedoeld in artikel 318 b, derde streepje, van het hogescholendecreet wordt erkend :

de nuttige beroepservaring die tot en met 15 januari 1994 door het Departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap uitdrukkelijk werd erkend als nuttige beroepservaring in functie van het hoger onderwijs en als dusdanig in aanmerking werd genomen bij het toekennen van de geldelijke anciënniteit op dezelfde datum.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 99 van het hogescholendecreet berust de bewijslast bij het personeelslid dat zich op deze nuttige ervaring beroept om te kunnen genieten van de overgangsmaatregelen conform artikel 318, b van het hogescholendecreet”.

Overwegende dat dit verweer de Raad niet kon overtuigen omdat, vooreerst, zoals de Raad van State in hetzelfde arrest heeft overwogen, “verzoekster gevraagd heeft, in het kader van haar kandidaatstelling, om haar beroepservaring met het oog op de toepassing van de overgangsbepalingen te beoordelen; dat zij immers bij haar kandidaatstelling op het daartoe bestemd formulier een overzicht gaf van haar ervaring in en buiten het onderwijs; [...] dat verzoekster bijgevolg informatie over haar beroepservaring heeft gegeven en wel op de wijze vereist door het haar ter hand gestelde formulier; dat in die omstandigheden [...] de verwerende partij nu aan verzoekster alleszins niet kan verwijten, voor een ontvankelijk beroep op de overgangsmaatregelen, de vereiste ervaring niet te hebben aangetoond of het nuttig karakter niet te hebben bewezen” en vervolgens omdat, nog steeds met de woorden van voornoemd arrest, “ten tijde van de bestreden beslissingen een stellingname ontbreekt vanwege het hogeschoolbestuur over de erkenning van de nuttige beroepservaring van verzoekster; dat het hogeschoolbestuur weliswaar naderhand criteria heeft vastgesteld, maar het ook dan niet nodig heeft gevonden om zich formeel uit te spreken over de door verzoekster naar voor gebrachte ervaring”;

Overwegende dat verwerende partij ook thans verzuimt de algemene regeling die zij op 17 oktober 1995 heeft aangenomen, toe te passen op de situatie van verzoekster;

Overwegende dat zij als reden daarvoor op het eerste gezicht vergeefs aanvoert daartoe niet gerechtigd te zijn omdat zij zich op het tijdstip van de oorspronkelijke beslissing dient te stellen; dat immers de bedoelde algemene regeling niet zomaar als “later opgemaakte criteria” terzijde geschoven kunnen worden; dat integendeel op grond van hetgeen als feitenrelaas en stellingname van partijen te lezen is in het arrest nr. 114.774 kan worden aangenomen, zo lijkt, dat de verwerende partij de beslissing van 17 oktober 1995 heeft getroffen precies in het kader van de

vraag van verzoekster over de erkenning van haar beroepservaring; dat voorts *prima facie* het gelijkheidsbeginsel er aan in de weg staat dat voor het onderzoek van de nuttige beroepservaring aan verzoekster de toepassing van een criterium zou worden ontzegd dat wel is vergund aan personeelsleden wier aanvraag na 17 oktober 1995 zou worden behandeld, nu er voor dergelijk verschil in behandeling geen aanvaardbaar motief voorhanden lijkt te zijn en er bij het nemen van de thans in geschil zijnde beslissing geen beletsel lijkt te zijn geweest om, wat het toe te passen criterium betreft, verzoekster op gelijke voet te behandelen met wie na 17 oktober 1995 eenzelfde aanvraag zou hebben ingediend;

Overwegende dat de verwerende partij eveneens op het eerste gezicht vergeefs aanvoert dat de door de raad van bestuur op 17 oktober 1995 aangenomen criteria door de Raad van State ondeugdelijk zouden zijn bevonden; dat in het arrest nr. 114.774 immers, zo lijkt, enkel is vastgesteld dat die criteria niet zijn toegepast, zonder over de deugdelijkheid ervan enige uitspraak te doen; dat ten overvloede mag worden vastgesteld dat ook de verwerende partij die criteria tot heden nooit ondeugdelijk heeft bevonden, nu zij ze nooit heeft ingetrokken en er in de procesvoering tot heden steeds op heeft gesteund;

Overwegende dat de verwerende partij ten slotte niet kan worden gevolgd in haar overtuiging dat zij geen acht dient te slaan op informatie die verzoekster eerst na het arrest van 21 januari 2003 heeft voorgelegd aan haar of aan de Raad van State; dat immers, als gezien, verzoekster toentertijd te goeder trouw een formulier lijkt te hebben ingevuld zoals het haar door de verwerende partij werd voorgelegd; dat, zo de oorspronkelijk door het bestuur op een voorgedrukt formulier gevraagde gegevens toch niet zouden volstaan voor een beoordeling van de aanvraag in het licht van een later door hetzelfde bestuur aangenomen regeling van 17 oktober 1995, verzoekster daarenboven van een zorgvuldig handelend bestuur mocht verwachten dat haar gevraagd zou worden dit dossier te vervolledigen; dat vooralsnog wordt aangenomen dat verzoekster mocht veronderstellen dat de verwerende partij over de nodige gegevens kon beschikken en ze zo nodig zou opvragen bij het ministerie van onderwijs; dat zulks des te meer het geval is, zo lijkt, nu de regeling van 17 oktober 1995 op de eerste plaats aan de hand van de weddefiches te verifiëren is; dat in het licht van de gerezen betwisting omtrent de toepassing van de regeling van 17 oktober 1995 thans niet aan verzoekster kan worden verweten, zo lijkt, aanvullende gegevens uit eigen beweging of op verzoek van het auditoraat van de Raad van State aan het dossier toe te voegen;

Overwegende dat de verwerende partij in de huidige stand van de procedure niet kan aantonen waarom de algemene regeling van 17 oktober 1995 vreemd moest blijven aan verzoeksters aanvraag; dat de bestreden beslissing niettemin aan die regeling geheel voorbij lijkt te gaan; dat het middel in die mate ernstig is; dat het middel ook betrokken kan worden op de bestreden aanstellingsbesluiten van Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere, welke immers niet op grond van de aangevoerde motieven rechtsgeldig tot stand kunnen komen, in het geval verzoekster wel aanspraak kan maken op de overgangsbepaling; dat het middel ook in die mate ernstig is; dat ten slotte het middel ook betrokken kan worden op de uit de bestreden beslissingen blijkende weigeringen om verzoekster aan te stellen, in de mate die aanstellingen op het eerste gezicht niet kunnen worden geweigerd op grond van het onderzoek van verzoeksters anciënniteit zoals het tot nu is gevoerd;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster aanvoert wat volgt:

“De verzoekende partij heeft in 1995 dus gekandideerd voor een tijdelijke aanstelling en verder voor een verdere aanstelling per 1 januari 1996 bij de verwerende partij.

Het doel van de rechtsstrijd is dat de verzoekende partij effectief kan les geven aan het hoger onderwijs, dat zij zich terzake in haar arbeid kan uitleven, dat zij verder ook betaald wordt als docente aan het hoger onderwijs en dat zij later een pensioen kan genieten als vroeger docent aan het hoger onderwijs.

Bij het rechtsherstel is het allerbelangrijkste voor verzoekster dat zij effectief kan doceren aan de hogeschool.

Verzoekster is geboren op 27 juli 1943.

Rekeninghoudende met de heden, jammer genoeg, zeer lange duur van de annulatieprocedures, is het duidelijk dat er slechts een annulatiearrest zou kunnen worden uitgesproken, op het ogenblik dat de verzoekende partij reeds met pensioen is.

Pensionering hoeft als zodanig het belang voor de verzoekende partij niet weg te nemen, maar uiteraard zou een annulatiearrest na de pensionering van de verzoekende partij, enkel en alleen kunnen neerkomen, in de feiten, op een rechtsherstel op puur principieel vlak en met materiële weerslag. Effectieve tewerkstelling in het hoger onderwijs ware, na de pensionering, na een annulatiearrest, niet meer mogelijk.

Het bestreden besluit, nochtans genomen ter rechtsherstel van een annulatiearrest berooft verzoekende partij dus onmiddellijk van haar mogelijkheden tot tewerkstelling in het hoger onderwijs en berooft haar ten definitieve titel van deze tewerkstellingsmogelijkheid. De bestreden beslissingen ressorteren dus onmiddellijke gevolgen, die uiterst nadelig zijn en die onherstelbaar zijn voor de verzoekende partij. Zij wordt onmiddellijk beroofd van de mogelijkheid tot het lesgeven in het hoger onderwijs en dit zal, behoudens er een schorsing van tenuitvoerlegging bevolen wordt, nooit meer kunnen hersteld worden.

A fortiori gezien verzoekende partij steeds een uiterst groot belang heeft gehecht aan het zich ontplooien in de arbeid, is dit voor de verzoekende partij een ondraaglijk nadeel.

De bestreden beslissing ressorteert ook een ondraaglijk moreel nadeel. De verzoekende partij wordt opnieuw beoordeeld als iemand die niet voldoet aan de criteria om de functie van docent aan het hoger onderwijs waar te nemen. Dergelijk moreel nadeel kan ongedaan gemaakt worden wanneer uiteindelijk na annulatiearrest moet erkend worden dat de verzoekende partij daaraan wel voldoet en dat de verzoekende partij dan effectief de geambieerde functie kan waarnemen. In casu zou een dergelijk herstel echter nooit mogelijk zijn, waardoor ook het morele nadeel onherstelbaar ware, behoudens schorsing van tenuitvoerlegging”;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt in de nota dat de lange duur van de annulatieprocedure niet als nadeel aanvaard kan worden, dat het morele nadeel perfect kan worden goedge maakt door een gebeurlijk annulatiearrest, dat verzoeksters wens om in het hoger onderwijs te werken “wel correct [zal] zijn (zij zou immers anders niet eertijds hiervoor hebben gekandideerd)” maar “op zich geen M.T.H.E.N. [vormt]”, te meer daar verzoekster van de in de eerste procedure bestreden beslissing nooit de schorsing van de tenuitvoerlegging heeft gevorderd, en dat een annulatie zal leiden tot een reconstructie van verzoeksters loopbaan met vergoeding van het financiële nadeel;

Overwegende dat verzoekster niet zonder reden opmerkt dat effectieve tewerkstelling in het hoger onderwijs na haar pensionering niet meer mogelijk is en rechtsherstel zou neerkomen “op een rechtsherstel op puur principieel vlak en met materiële weerslag”; dat haar streven om in het hoger onderwijs effectief te kunnen presteren geenszins ongeloofwaardig voorkomt, nu zij ter terechtzitting er ook aan herinnert hoe zij om diezelfde reden de Raad van State om spoed heeft aangemaand bij de behandeling van haar eerste beroep; dat daarenboven het feit dat verzoekster zich thans gedwongen ziet een procedure te moeten voeren tegen een besluit “nochtans genomen ter rechtsherstel van een annulatiearrest”, ook niet zonder belang is; dat haar moreel nadeel in die omstandigheden ernstig is, en geacht mag worden moeilijker te herstellen dan het moreel nadeel waarvan in beginsel aangenomen wordt dat het wordt hersteld door een later tussen te komen vernietigingsarrest;

Overwegende dat voldaan is aan de schorsingsvoorwaarden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 12 mei 2003 van het bestuurscollege van de hogeschool West-Vlaanderen dat, ten eerste, Marie-Jeanne Deschepper onvoldoende beroepservaring heeft “om in aanmerking te komen voor de overgangsbepalingen van artikel 318 van het hogeschooldecreet” en, ten tweede, dat Annick Lambrecht en Stefaan Debosschere worden aangesteld in een tijdelijke betrekking als lector aan de hogeschool West-Vlaanderen, van 1 september tot 31 december 1995, evenals de uit dat besluit blijken de weigering om, ten eerste, de aanvraag van Marie-Jeanne Deschepper om in aanmerking te komen voor de genoemde overgangsbepalingen te beoordelen aan de hand van de criteria daartoe aangenomen door de raad van bestuur van de hogeschool op 17 oktober 1995 en, ten tweede, Marie-Jeanne Deschepper tijdelijk aan te stellen als lector van 1 september 1995 tot 31 december 1995 en, ten derde, Marie-Jeanne Deschepper niet aan te stellen op 1 januari 1996.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien november 2003, door :

de H.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. VAN HAEGENDOREN.